

V nejvyšších patrech sběratelství poštovní historie (9)

První rok obnovené staronové komise poštovní historie a celin (1976) proběhl ve stylu intenzivní práce a dělné a optimistické atmosféře. Tým poštovních historiků byl vybrán Vr. Palkoskou velmi dobře, i když se začaly projevovat první rozpory, které nepronikly na povrch. Tento rok bychom mohli nazvat rokem naděje. Bohžel po každé naději přichází zmar, který zbrzdí přirozený a zdravý rozvoj té či oné entity. Důležité bylo, že se stanovila identita. Bez ní je každá entita osouzena k potácným reakcím. Jak prapor či korouhvička ve větru. Byly přijaty základní dokumenty komise poštovní historie a celin. A to jak vedením Svazu, tak i širokým aktivem sběratelů poštovní historie a celin v Československu. Nová koncepce pronikla i na Slovensko. Okolní evropské státy, zejména Německo tento vývoj s radostí přivítalo. Ostatní státy vzaly vývoj na vědomí. Komise mohla pracovat a vytvářet vnitřní funkční organizaci, co se stalo. Hroty jednotlivých aktérů z minulých let se olupily a nastal vzájemná respekt. Tak jsem to aspoň viděl já, elév poštovní historie. Navíc jsme všichni uznaní měli podmínky a na práci a podporu. První hrom uhořel v prvních měsících roku 1977. Ukázalo se, že čištění a individuální naimozity se dostaly na povrch.

ROK 1977

Votočkův dopis

V komisi pracovali v té době: Vr. Palkoska, Vojtěch Maxa, Antonín Vorlíček, Pravoslav Kukačka, Václav Mahovský, Miroslav Bouška, Jiří Nekvasil, Miroslav Polišenský, Václav Nebeský, Ivan Leiš, Oldřich Štaffa, Pavel Jech. Emil Votoček patřil do tohoto vedení, ovšem účast a práci pro entitu mu zabránilo zdraví. Navíc pracoval na dokončení dalších dílů Monografie čs. poštovních známek. Emil Votoček finišoval se svým 14. dílem Monografie, která měla spatřit světlo světa a skutečně vyšla v roce 1978. V poště roku 1976 (6. měsíc) jsem našel osobní dopis Emila Votočka, kde mi poslal plán práce sekce denních razítek, kam byl komisí uveden. Plán jsem otiskl. Byl stručný, jasný, potřebný. Historicky se jedná o důležitý dopis, a proto jej reprodukuji u tohoto dílu. Uvedl v něm, že "...stále není ve formě a žev září na shledanou....".

Komise v roce 1977 se soustředila na existující sekce a pracovní skupiny. Nové sekce nebyly na obzoru, neboť předseda komise prosazoval jednu zásadu. Ta spočívalo v tom, že pokud obor nebude mít dostatečnou členskou základnu, nemá nárok existovat v rámci existující komise. Řada oborů tak odpadla a vůbec nevyvinula snahu být lna živu". Sběratelství těchto oborů spadlo opět do individuální zóny, což vydrželo až do roku 1985.

PUBLICISTIKA JE DŮLEŽITÁ aneb BUDOU VLASTNÍ ZPRAVODAJE SEKČÍ A PRACOVNÍCH SKUPIN?

V roce 1977 se vydal soupis poštovní historické literatury v českých zemích zásluhou Miroslava Polišenského, své základní materiály vytvořila a publikovala sekce otisků výplatních strojů. Bylo konstatováno, že "...sekce plní plánované úkoly a zpráva schválena". Materiál sekce příležitostných a strojně propagačních razítek vrácen k přepracování. Sekce celin zajitizovala 80 zájemců o celiny.

Poprvé se objevila myšlenka, že sekce by měly mít vlastní zpravodaje, neboť kapacita ústředního zpravodaje již nestačí. Ani vydávací hůty (4c ročně) není pro sekce konformní. Talky na doluku sílily.

Terminologie jednotlivých oborů byla též potřebná a pracovalo se na ní v každé sekci. Česká pošta, Poštovní muzeum, TÚSka a další instituce začínaly brát na vědomí existenci komise poštovní historie a celin a většinou byly velmi nápomocné.

I práce v krajích se rozběhla, i když vedení komise nedostávalo pravidelné informace o rozvoji činnosti v krajích.

ODCHOD JIŘÍHO NEKVASILA

Počátkem dubna 1977 jsem dostal smutný dopis od Jiřího Nekvasila datovaný 31. 3. 1977. Stálo v něm

"Vážený pane inženýre,

musím vám oznámit, jako redaktoru Zpravodaje KPH, že vám nemohu předat připravené materiály z oboru celin. Včera totiž pan dr. Vr. P., předseda této komise ptoři mne vznesl čadu vážných obvinění, které byly mistrnou snůškou polopravd a nepravd z posledních 12 let. Rezimé bylo, že jsem absolutně nemožný člověk a že všichni členové komise si stěžují na moje nemožné chování ...Členy popravčí komise byl p. O. Š. a A., V. (??). " Jiří Nekvasil mne dále požádal o vrácení řady materiálů, které mi poslal k otištění ve zpravodaji Co bylo nejhorší bylo to, že ve vrácení příspěvku nastala lavina. Přátelé Jiřího Nekvasila mne požádali o vrácení dosti zajímavých materiálů. Zpráva se orzšířila rychlostí blesku.

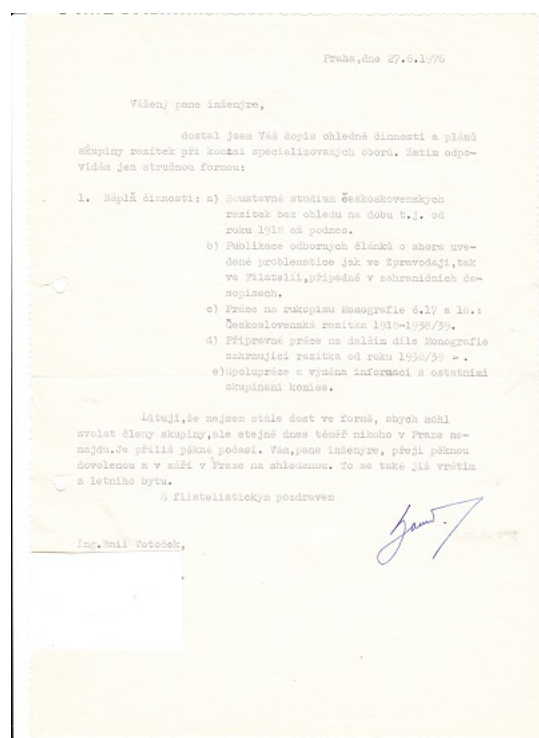
Dopis končil slovy:

"Já Vám přeji do další Vaší práce hodně úspěchů, protože si myslím, že jste zpravodaj dělal dobře a musím říci, že jste mi byl velmi sympatický. Přeji Vám hlavně hodně psavých

spolupracovníků, kterých ovšem he v komisis habaděj". Velká slova velkého sběratele a velké osobnosti.

Blesk z čistého nebe, i když ve vzduchu byla cítit již několik měsíců předtím bouře. I když stále jsme měli naději, pocit hořkosti a nespravedlnosti tu byl.

VOTOČKŮV DOPIS

Jako vzpomínku na výborného člověka a osobnost poštovní historie přikládám fotografii z semináře poštovní historie z Písku v roce 1977, kde odleva jsou Vojtěch Maxa, dva organizátoři semináře v Písku, Vr. Palkoska, stojící a přednášející koncepci zpravodaje má maličkost a po mé levice sedí Emil Votoček, tehdy ještě plný síly. Na druhém snímku u exponátů v Písku vidíme profesora Jaroslava Papouška, mnou zastíněného Vojtěcha Maxu, na čtvrtého aktéra na snímku si nevzpomínám.

